

Иван Вазов

Поету

Твърди, казваш, твърди са сърцата.
Твойте песни отзив не намират,
твойте сладки блянове в тълпата
ек не срещат, тях не ги разбираат.

Те са твои – на света са чужди!
Пей за мъка всечовешка, жива,
пей за сълзи, за борби и нужди –
скръб душа ти с общата да слива.

Нека звучна лира да тълкува
туй, сърца що чувсвуват ранени,
плаче ли тя, громко ли ликува –
всяк да чува себе в нейно пенье.

Чучулигата за себе пей в ефира,
никой друг ней се не отглася,
а камбанний звън го всяк разбира
с трепет: той към всички се отнася.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4513>]